

РЕШЕНИЕ

№ 19930

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1235** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Т. М.- гражданин на П. срещу Отказ за издаване на виза тип “С“ от 12.01.2026 година на Консулско длъжностно лице– Завеждащ Консулска служба в Консулство на РБ в Е..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че същият е издаден без да се анализират обективно и всестранно релевантните факти, както и събраната информация и представлява неправилни интерпретации на заявеното от него при интервюто. Посочва се още, че оспорващият е бил подложен на силен психически тормоз и е бил принуден да посочи туризъм. Сочи се още, че при издаване на Отказа се нарушават основни права на оспорващия, в това число и правото на личен и семеен живот и ограничаване на възможността да поддържа отношенията с близки и роднини. Иска се отмяна на Отказа като недопустим, неоснователен и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващият- Т. М. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Консулство на РБ в Е. редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт А.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №95-00-26/16.01.2025 година на Министър на външните работи е наредено право да вземат решения за отказ за издаване на визи на основанията по чл.10 от ЗЧРБ и чл.32 то,т.1 от Регламент /ЕО/ № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността/ Визов кодекс/ длъжностни лица, като възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/ съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно Приложение №7 към чл.34,ал.3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим и по Приложение № 6 към чл.32 от Визовия кодекс.

Със Заповед № АВ-02–9/10.02.2025 година Ръководител на Консулство на РБ в Е. наредил К. И. Л. – Завеждащ Консулска служба в Консулството да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри по образец, съгласно Приложение № 7 към ч.34 от НУРИВОВР и Приложение 6 към чл.32 от Визовия кодекс съгласно чл.34,ал.1 от НУРИВОВР за уведомление и обосновка на отказа за издаване на виза .

На 15.12.2025 година оспорващият депозирал Заявление до Консулството на РБ в Е. за издаване на виза тип „С“ за краткосрочно пребиване, към което приложил необходимите доказателства .

На 12.01.2026 година ответникът по оспорването издал оспорения Отказ, с който отказал издаването на виза тип“ С“ на оспорващия.

По делото е приложено заверено копие на цялата административна преписка.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. Оспореният Отказ за издаване на виза тип С от 12.01.2026 година на Консулско длъжностно лице-Завеждащ Консулска служба в Консулство на РБ в Е. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Отказът е издаден от компетентен орган- това е Консулско длъжностно лице- Завеждащ консулска служба в Консулство на РБ в Е., на когото нормата на чл.9г от ЗЧРБ е предоставила правото да издава, отказва издаването, да анулира и отменя визи. Това право е доразвито и залегнало и в чл.10,ал.1 от НАРЕДБАТА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗИ И ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ВИЗОВИЯ РЕЖИМ, според която визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга Държава-членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген,с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. От своя страна, съгласно чл. 27. ал.1 от Наредбата,Министърът на външните работи определя със заповед дипломатическите и консулските представителства, в които консулските длъжностни лица могат да вземат самостоятелни решения по издаването на визи за краткосрочно пребиваване със срок на валидност до 1 година. По силата на аления втора, ръководителите на дипломатическите и консулските представителства определят с писмена заповед след получено съгласие на Дирекция

"К. отношения" консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелно решение по ал. 1.

В конкретния случай, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че към датата на издаване на отказа Министър на външните работи със Заповед от 16.01. 2025 година възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват /съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец съгласно приложение № 7 към чл.34,ал.1 и Приложение № 8 към чл.34,ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим за уведомление и обосновка на отказа на издаване на виза ,анулиране или отмяна на виза.

Отказът е издаден от лицето К. Л. на дата 12.01.2026 година и към тази дата по делото се съдържат писмени доказателства сочещи, че лицето К. Л. е определена с нарочна Заповед от 10.02.2025 за консулско длъжностно лице,което може да съставя, подписва и връчва/ съобщава на заинтересованите лица формулярите, посочени в Приложение № 7 и №8 и да издава и отказва издаването на визи , анулирането им и отмяна на виза/ лист 27 от делото/.

Отказът не отговаря на изискванията за форма, визирани в нормата на чл.59 от АПК и в него не се съдържат правни норми, под които са подведени фактическите основания.

В РЕШЕНИЕ № 3567 ОТ 04.04.2023 Г. ПО АДМ. Д. № 641/2023 Г., IV ОТД. НА ВАС е посочено, че“ видно от представеното заверено копие от административния акт, същият представлява стандартна форма за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, но това не освобождава органа от задължението да посочи дори и в минимална степен словесно на какво основание се отказва издаването на виза, за да може апликантът да разбере в какво се изразява волята на органа за отказа.

Визата по своята същност представлява разрешение за влизане и пребиваване, за транзитно преминаване през територията на Република България или за летищен транзит.

Липсата на мотиви на акта във всички случаи е основание за отмяната му, съгласно т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. - задължително за съдилищата на основание [чл. 130, ал. 2 от ЗСВ](#). Посоченото нарушение представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по [чл. 146, т. 2 от АПК](#) и за отмяна на отказа. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа. Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да подпомогнат

административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В конкретния случай, административният орган е посочил само фактически основания без правни основания и от кой нормативен акт, за да може да се приеме, че в отказа съществува конкретно правно основание, а при липса на правно основание е неясно и не може да се установи от кой закон или подзаконов нормативен акт са нормите, което възпрепятства не само страната да упражни правото си защита срещу конкретна правна разпоредба, но и поставя съда в невъзможност да установи кое е конкретно правно основание в отказа.

Съдът е в невъзможност да прецени дали посочените фактически основания съответстват на съответното правно основание от конкретен нормативен акт, което води до отмяна на отказа само на това основание, защото той не отговаря на изискванията за форма и съдът не може да замести волята на органа и да посочи кой е приложимият нормативен акт. Това води до отмяна на отказа като неотговарящ на изискванията за форма и връщане на преписката на органа, издал оспорения отказ за ново произнасяне, при което следва да се извърши нова преценка на подаденото заявление и в случай на постановяване на отказ да се посочат конкретните правни основания за отказа, не само фактически.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 5,11 евро /10 лева/- внесена държавна такса. Оспорващият е представляван от адвокат, но в представеното пълномощно липсва договорено вознаграждение, още по-малко в размер на 1000 лева/ както е посочил адвокатът.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза тип "С" от 12.01.2026 година на Консулско длъжностно лице – Завеждащ Консулска служба в Консулство на РБ в Е..

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ-ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА В КОНСУЛСТВО НА РБ В Е. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПО ЗАЯВЛЕНИЕТО НА Т. М.- ГРАЖДАНИН НА П. ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА КОНСУЛСКО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ-ЗАВЕЖДАЩ КОНСУЛСКА СЛУЖБА В КОНСУЛСТВО НА РБ В Е. ДА ЗАПЛАТИ НА Т. М.- ГРАЖДАНИН НА П. СУМАТА ОТ 5,11 ЕВРО/ 10 ЛЕВА/ – РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: